

אמר עזמור

(סוף מעטוד ב')

— "הדבר פשוט מאד" — ענה הסוחר — "בספיר
רח פוחת והולך בכל יום ואסור לגלות את הסוה,
וגם בעסקים של הסוחרים כד" —
הוא נחפוז אל הבנק ואני עוצר בעדו ואומר
לו :

— "נו, ומה מצבך אתה?"

— רע מאד, אדוני עומות!

— "מה : אין קונים?"

— "קונים יש!" — השיב הסוחר — "אבל
פרנסה אין ומפני המשבר אני מפסיד בכל יום
יותר מפונט".

— "ומהיכן אתה לוקח לכסות את הגרעון?"
— "מהשבתות" — הוא עונה — "כשהחנות
שלי סגורה ומערבי-שבתות שאני מקדים לסגר
את חנותי לפני בוא "הקווקים של הקב"ה" —
* * *

אגב, מספרים כי בשב"ק זו בשעת התפילה
של החזן קווארטין בראינע "עין-דור"
בחיפה, נמצא בתוך הקהל הרב שבא "לשמע אל
הרנה ואל התפלח" — יהודי פושטדנל שלא בא
זמן רב בחברה.

נתקרב אליו שכנו — לץ ידוע — ולחש
באזניו :

— "כלום אינך חושש פן תפגש כאן עם אחד
מבעלי-החובות שלך?"

— "אל תדאג — ענה לו פושט-הרגל בתנועת-
היד — "כל בעלי-החובות שלי הם עניים, שאין
להם כמה לקנות כרטיסים לקווארטין" —
* * *

"זבולון לחוף ימים ישבות" — ברכתו זו של
יעקב אבינו נתקיימה במלואה, וזבולון
קווארטין, שזממות אל בגרונו, שוכן כבוד בארצנו
בע"י החוף, בתל-אביב ובחיפה ועד חדרה יגיע,
ולירושלם עיה"ק, לעיר הבירה אשר "ותשכון
(אוישקין) בתוכה" — נעים זמירות ישראל לא
הגיע!

ואולי מחכה ד' זבולון עד זבולא בתריותא
או עד שיבנה זבול מקדשנו בירושלם, או שמא
קבל גם הוא מכתב יפה מהיעד המכונן ל"בנין
בית כנסת גדול מרכזי בעיה"ק ירושלם ת"ו" ומ'
נוהו לחבר הועד המכין, וע"כ הוא עורך קונצרט-
טים בא"ץ ומאסף את עשרת אלפים הפונטים
הראשונים לקנית מגרש נאה ורחב ברחוב יפו? ...
ואולי — מי יודע? — תישש קווארטין מפני
ההתחזות של הזניח-חמה וה"אוברקאנטור" ביר
שורון? ..

ולזבולון אמר : שמח זבולון בצאתך מאמרי'
קה וישמח' בבואך ירושלמה!
* * *

ועד שיבוא קווארטין אלינו, נפתח בעירנו
בשבוע זה הו"אינע החדש בזכרון-משה.
לכבוד הפתיחה, שהכריזו עליה בעתונים וב-
חוצות ארבעים יום קודם, הוזמנו ובאו כל גדולי-
הדור ונכבדי העדה, כל זכרון-משה והארת-אל-
תאנאק, חסרו דק הנציב, שבא מן הדרך, הראים
שחש בבטנו ברגע האחרון ורבים שחשו בכיכס
מהרגע הראשון, ואני ישבתי לי לעילא ולעילא על
כסא של אליהו לכבוד האו"טוריה של "אליהו"
והסתכלתי מגבוה, בבחינת : יושב בשמים ישחק...
ולכבוד היום גייס בעל-הבית את כל המשפ-
חה שלו מארם-צובא ומירושלם וחביא את כל

הכבודה, נשים זקנות וצעירות, הצפיעים והצפי'
עית והושיבו אותם אחר כבוד ב"מזרח", כלומר :
בשורות הראשונות — דין הניין לן !

והנה באחת השורות הראשונות, כלומר מא-
חורי "המשפחה" ישב לו למנוחות מר ג—ה, מנהל
בנק בעירנו, ולימינו הוכיח לו ה' תימנית שחר-
הורת שהתעטפה בבגדי יום-טוב ובשפלתה האד-
ומה, שש לארגמן לבושה. המנהל, שלא שפחה
לו נחלתו בשכנותא זו התחיל מעקם את הזממו,
סובב לצדדיו וטוען כי הם לו יותר מדי מימינו.
וחמאמה הרימה את קולה באולם וצעקה : "מה?
אני רחצתי כאן את ה"צפה" !.. ומה? תימנית
לא בן-אדם?" . . . והלכה בסערות תימון, ואולם
עד איגיעה הופיע במקומה יהודי מזרחי עבה
וגדול ממנה שבעתים וקנה לו שביתה על יד
המנהל.

או נגשה אליו התימנית השחורה ואמרה לו
בקול רם כדי להקניטו : "נו ארון? לא רצה לשי-
בת אצל חמאמה, ועכשי הוא יושב ב"חמאם"
עצמך"...